

ἦταν ἀγριεμένη· ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν ἀδιάκοπον σχεδὸν κυματισμὸν τῆς δὲν θὰ ἔπαυε καμμιά στιγμή νὰ σωρεύη ἄμμον εἰς τὴν ἀκτὴν εἰς ἀρκετὸν ὕψος καὶ νὰ γεμίζῃ τὴν ἐκβολὴν ἀκριβῶς τῆς σπουδαίας διώρυγας, ποῦ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἄφηναν οἱ κατασκευασταὶ τῆς νὰ καταντήσῃ ἓνα ἄχρηστον λιμενικὸν καὶ ἀχρηστότερον ἀποστραγγιστικὸν τοῦ ἔλους ἔργον.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ὑποθαλασσίου σήμερα μῶλου πρέπει νὰ γίνῃ, καθὼς εἶναι φυσικόν, ἀπὸ ἄλλην ὑπηρεσίαν καὶ ὄχι τὴν ἀρχαιολογικὴν. Τὸ πῶς, κατανοοῦμεν ἀπὸ ὅσα τῆς προάλλες ἐξετέθησαν ἐδῶ ἀπὸ τὸν κ. ΛΥΚΟΥΔΗΝ, περὶ ἐνὸς ἀναλόγου ἔργου τῶν ναυάρχων τοῦ Ξέρξου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ νερά. Τὸ κτίσμα ὅμως, ἄξιον ἐξετάσεως καθ' ἑαυτὸ εἶτε εἶναι ρωμαϊκόν, τοῦ Ἡρώδου δῆλον ὅτι, ἢ τινος ἔστω τῶν κατ' αὐτὸν μεγάλων φιλελλήνων αὐτοκρατόρων, τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ τῶν δύο Ἀντωνίων, εἶτε ἴσως ἀρχαῖον ἤδη Ἑλληνικόν, ἔχει στενὴν σχέσιν καὶ πρὸς ὅσα κυρίως διὰ μακρῶν διέλαθα εἰς τὴν μελέτην μου περὶ τῆς ἀκριβοῦς πρῶτον τοποθετήσεως τῆς ἀρχαίας πόλεως Μαραθῶνος μετὰ τῆς ἀκροπόλεώς τῆς, τὴν ὁποῖαν ἀνεῦρον Πέρυσι, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιπέλου ἐπομένως αὐτῆς· δεύτερον περὶ τῆς θέσεως, ποῦ κατέλαβε εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Μαραθῶνος, μετὰξὺ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ ἔλους καὶ ἔμπρὸς εἰς τὸ Περσικὸν στρατόπεδον, παρὰ τὴν βαθεῖαν κοίτην τοῦ ποταμοῦ Χαράδρας, ὁ στόλος τῶν ἑξακοσίων Περσικῶν τριήρων παραταγμένος εἰς γραμμὰς ἐξ—ὅπως τὸ ἀπαιτεῖ ἀναμφιλέκτως ὁ χώρος—τὴν μίαν ὀπισθεν τῆς ἄλλης παρὰ τὴν ἀκτὴν· καὶ τρίτον τέλος περὶ τῆς θέσεως ὅπου ἐστρατοπέδευσε, καὶ διὰ ποῖον λόγον εἰς τὸ δηλούμενον ἀκριβῶς σημεῖον ἔπραξε τοῦτο, ὁ Ἀθηναϊκὸς στρατός· ἀκριβῶς δηλ. εἰς τὸ στενὸν ἔμπασμα τῆς θαυμαστῆς πεδιάδος τοῦ Μαραθῶνος, τοῦ ὁποῦ ἐδέσποζεν ἢ ὠχυρωμένη ἀρχαία, παναρχαία μάλιστα πόλις Μαραθῶν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.—Τοπογραφικὰ ὑπὸ τὰ προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.—Α', Ἀφροδίτη Οὐρανία, Γῆ Κουροτρόφος, Δημήτηρ Χλόη, ὑπὸ τοῦ κ. Α. Δ. Κεραμοπούλλου.

Κύριος σκοπὸς τῆς ἀνακοινώσεως εἶναι ἡ ἐξακρίθωσις τῆς μορφῆς τῶν τριῶν ἐνταῦθα ἱερῶν α') τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης β') τῆς Κουροτρόφου Γῆς καὶ γ') τῆς Δημήτρος τῆς ἐπιλεγομένης Χλόης. Δεπτομερῶς ἢ ἀνακοίνωσις αὕτη θὰ δημοσιευθῇ ἀλλαχοῦ· ἐνταῦθα παρέχω περίληψιν.

Δεχόμενος, ὅτι Βλαύτιη εἶναι ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης (J. Harrison, *Primitiv Athens* 119) καὶ παραβάλλον τὴν ἐπιγραφὴν (Ig III 411) «εἴσοδος πρὸς σηκὸν Βλαύτης καὶ Κουροτρόφου ἀνειμένη τῷ δήμῳ», συνάγω, ὅτι αἱ δύο θεαὶ ἦσαν ὁμόσηκοι,

καὶ ὅτι εἰς τὸ κοινὸν τέμενος ἤγε τοὺς ἀνθρώπους κοινὴ εἴσοδος (οἱ ἱερεῖς θὰ εἶχον ἄλλην). Ἀλλὰ παραβάλλων καὶ τὴν ἐπιγραφὴν (Ἀρχ. Δελτ. 1889, σ. 130) «Δήμητρι Χλόη καὶ Κόρη τὴν Κουροτρόφον Εἰσίδοτος ἀνέθηκε κατ' ὄνειρον» συμπεραίνω, ὅτι καὶ ἡ Δημήτηρ ἐλατρεύετο ἐν τῷ αὐτῷ τεμένει, ἀφ' οὗ τὸ ἀγαλμάτιον τῆς Κουροτρόφου ἀνατίθεται τῇ Δήμητρι. Θεοκρασία τις τῆς «Ποτνίας τῶν ἀγαθῶν» Ἀφροδίτης (Ἀρχ. Δελτ. 1889 σ. 127) πρὸς τὴν ὁμοίας φύσεως Γῆν καὶ τὴν Δήμητρα, ἐπήνεγκε ὡς πρὸς τὴν κυριότητα τοῦ τεμένου σύγχυσιν ἐμφαινομένην ὑπὸ τῶν ἐπιγραφῶν. Τὸ τέμενος θὰ ἐξετείνετο εἰς τοὺς πρὸς νότον καὶ νοτιοανατολικά τοῦ Πύργου τῆς Νίκης βράχους, ὅτινες διὰ τὴν ἱερότητα ταύτην ἔμειναν ἄθικτοι (πρβλ. τὴν Πέτραν τῆς Σιδύλλης ἐν Δελφοῖς), θὰ προχώρει δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ ἀρχαικοῦ τοίχου, ὅστις κατέρχεται ἀπὸ τοῦ ἄξονος τῶν ὑστέρων, τῶν μνησικλειῶν Προπυλαίων, καὶ πρὸς Α μέχρι τῆς ὁδοῦ, ἣτις περιθέουσα τὸν Πύργον τῆς Νίκης ἀνήρχετο πρὸς αὐτά, καὶ πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τοῦ χώρου, ὃν κατέλαβεν ἔπειτα ὁ νότιος πύργος τῆς πύλης Beulé. Τὸ κατώτατον μέρος ἀνῆκεν κυρίως εἰς τὴν Ἀφροδίτην, αἱ δ' ἄλλαι θεαὶ ἤρχοντο ὑψηλότερον, ἐν ἣ σειρᾷ μνημονεῦνται ὑπὸ τοῦ Πausanίου· διὰ τοῦτο ἐν τῇ Λυσιστράτῃ ὁ Ἀριστοφάνης βλέπει ἀπὸ τῶν προπυλαίων τὸ μέρος τῆς Χλόης κυρίως, ἀλλὰ μειγνύει τὸν λόγον μετὰ πολλῆς Ἀφροδίτης. Ναοὶ δὲν ὑπῆρχον, ἀλλὰ μόνον ναῖσχοι ἀνοικτοὶ (aediculae) πενιχροὶ ξυλοστεγεῖς (πρβλ. τὴν πίσσωσιν Dittenberger Sylloge³ 375), ἀγάλματα, ἀναθήματα, βωμοί, τράπεζα (IG IV 673) κ. τ. τ.

 ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ.—**Beiträge zur Histobiologie des Molluscum contagiosum, von H. Them. Sklawunow.*** Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σκλαβούνου.

Ich stelle in dieser Mitteilung die Resultate meiner Untersuchungen zusammen und verweise für die Details auf die ausführliche Publikation, welche in den *Abhandlungen der Akademie* erscheinen wird.

Bei einer 29jährigen schwangeren Frau findet sich auf der rechten Oberlippenhälfte eine über linsengrosse flache Geschwulst von derber Beschaffenheit und mit zentraler Ulzeration. Auf Grund des ganzen klinischen Befundes wurde die Wahrscheinlichkeitsdiagnose «*Ulcus carcinoma-*

* ΘΕΜ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΥ.—Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστοβιολογίαν τοῦ μολυσματικοῦ μαλακίου (τερμίνθου).—

Ἡ προκειμένη ἀνακοίνωσις ἀποτελεῖ περίληψιν τῆς κατατεθείσης μελέτης, ἣτις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰς *Πραγματείας τῆς Ἀκαδημίας*.